

TEZAU LITURGIC
20 NOIEMBRIE
GHEORGHIOS GALANOPOULOS

SLUJBA
SF. IERARH
PROCLU,
ARHIEPISCOPUL
CONSTANTINOPOLULUI

ATENA, 2020

20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΠΡΟΚΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ποίημα Γεώργιος Γαλανόπουλος

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσιῶμεν Στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ' τῶν Προεορτίων. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Λαμπαδηφόροι Παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτω πιστῶς, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον, ᾧ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος,

προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα
τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ἔτερα Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ἦχος δ'.
Ἔδωκας σημείωσιν

Δογμάτων φαιδρότητι, καὶ τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι,
εὐσεβῶς κατεκόσμησας, Πρόκλε παναοίδιμε, τὴν
ἱεραρχίαν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, στῦλος ἐδείχθης
ἀληθῶς, καταφωτίζων πάντας τοῖς λόγοις σου. Διὸ σε
μακαρίζομεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς τε καὶ ᾄσμασι, τὴν ἁγίαν
καὶ πάνσεπτον, ἑορτάζομεν μνήμην σου.

Λαμπρῶς ἐδογματίσας, καὶ θεοφρόνως ἐκήρυξας,
Θεοτόκον τὴν ἄχραντον, Κόρην ὡς κυήσασαν, τὸν πρὸ
τῶν αἰώνων, Κτίστην καὶ Δεσπότην, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ
Πατρός, καὶ ἐπ' ἐσχάτων δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον,
γενόμενον θελήματι, καὶ μὴ τραπέντα τῆς φύσεως, καὶ
Νεστόριον ἥσχυνας, ἀσεβῆ καὶ παράφρονα.

Ναμάτων ἐξήντησας, τῶν χρυσαυγῶν παναοίδιμε,
τοῦ σοφοῦ θεοκήρυκος, οὗπερ καὶ διάδοχος, καὶ τῆς
εὐσεβείας, ὤφθης καὶ καθέδρας, ἐπιστηρίζων
διδαχαῖς, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ τὸ ποίμνιον, καὶ
τούτου τὸ ἀγνότατον, καὶ πανσεβάσμιον λείψανον,
ὡπερ κόσμον τερπνότατον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκας.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Σὲ ὄνπερ ἐχαρίτωσε Θεός, Πρόκλε πανεύφημε,
καθορῶντες σαφῶς, ἐν Ναοῖς περιγραπτῶς ταῖς

Εἰκόσι, κεκοσμημένον πνευματικαῖς χάρισιν, ἀγγελόφθογγον ὕμνον πανευλαβῶς, ἀγαλλόμενοι μέλομεν· χαῖρε, σοφὲ ἄνερ καὶ πιστὲ, ὃν Ἥλιος ὁ ἄδυτος, ἀληθῶς ἐφώτισεν ἐκ νεότητος, ἀρεταῖς εὐκοσμήσαντα, γενναῖον δ' ἐν ἀγῶσιν ἀνέδειξε, θεογνωσίας τῷ φωτί, πλάνας ἐλέγξασθαι. Ὅθεν, πάντες σὲ ἴσμεν, ὡς θερμὸν ἡμῶν πρέσβυν, καὶ ἐκ πόθου λέγομεν· πῶς σὲ ὑμνήσωμεν λέξον; ἢ πῶς δοξάσωμεν πόνους; Ποῖα κομίσωμεν γέρα, νικητικά σοι ἀξίως; ἢ ποῖα ἄσωμεν μέλη, τῇ φωτοφόρῳ σου μνήμη; Μεγαλύνομεν τοὺς ἄθλους σου, τιμῶμεν καὶ τὰ θαύματά σου, Πατριάρχα θεῖε, βοῶντες· Κύριε, δόξα Σοι.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος δ'

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός, ἡ Θεοτόκος, ἐν Ναῶ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μουσικῶς πανηγυρίζει, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν. Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

*Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ κείλη ψευδῶ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίους διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεοτητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γὰρ ἔστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσιν ἀρεταί, σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὐτὴ διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις

αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δὸς μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τὶ εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήση με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξη με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισηλαεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῶν γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὧ ἄνδρες, σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε· Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς

σοφίας ὁδηγὸς ἐστὶ, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτὴς· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις, καὶ ἔργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν, ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλος Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστὶν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν, φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἁγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρόν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντὸς ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς. Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὀσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίους· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχυρὸς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχετα τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων,

ἴδωμεν οὖν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου ἐξουσίαν, καὶ σφάζων ἐν καιρῷ θλίψεως καὶ ρυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς Ὅσιοις σου χάριν, καὶ τῷ σῶ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Χαίροις, εὐκλεὲς Ἀρχιερεῦ, ἄνθος τῆς ἐώας εὐῶδες, ὄλεθρε αἰρετικῶν, Βασιλίδος Πόλεων, ποιμὴν θεηγόρε, ὁ Σταυρῷ δυναμούμενος, καὶ Πνεύματος ἅμα, χάριτι πληρούμενος, καὶ τελειούμενος, ὁ ἐν τῷ κηρύγματι πλήξας, φρύαγμα δεινοῦ Νεστορίου, τῇ διδασκαλίᾳ καὶ τῇ τόλμῃ σου.

Στ.: Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ὅτε, ὦ θεόρρημον ποιμὴν, πνεῦμά σου ἐν πόλῳ ἀνήλθε, παρὰ τῷ Θρόνῳ Θεοῦ, καὶ σῶμα πολυάθλον, ἡ γῆ ἐδέξατο, τότε οὖν οἱ Ἀσώματοι, οὐράνιοι Νόες, σὺν Ἁγίοις ἅπασιν, ἠγαλλιάσαντο· νῦν δέ, φιλεόρτων

τὰ πλήθη, μέλπουσι τὴν θείαν σου μνήμην,
σπεύδοντα εἰκόνα σου ἀσπάσασθαι.

*Στ.: Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα
αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.*

Δεῦτε, τὸν πιστὸν Πρόκλον λαοί, Ἕλληνες ψαλμοῖς
τοῖς εὐήχοις, καὶ Ὁρθοδόξων χοροί, πέρασι
τιμήσωμεν, ὡς ἱερώτατον, τοῦ Κυρίου ποιμάντορα,
ιδόντα παιδίον, ἀρπαγὲν τῷ θαύματι, εἰς ὕψος
ἄμετρον, ἵν' ὑπὸ τῶν Νόων ἀκούσῃ, καὶ πιστοῖς
ἐπιβεβαιώσῃ, ὕμνος ὁ Τρισάγιος πῶς ᾄδεται.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος δ'

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν μόνην ἀμώμητον
ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν
προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν τῷ ναῷ προσενεχθεῖσαν, τὴν
πρὸ τῶν αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ'
ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον, Κύριε,
πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν λαμπρὸν τοῦ Κυρίου Πατριάρχην τιμήσωμεν,
Πρόκλον ἐν τερπιναῖς μελωδίαις, Νεστορίου
συντρίψαντα, τὰς πλάνας καὶ θερμῇ αὐτοῦ εὐχῇ,
ἠρπάγη παῖς εἰς ὕψους θαυμαστῶς, βεβαιώσας

Τρισαγίου ὕμνου ὀρθόν, Παῦλον δ' ἰδόντα λέγοντα· οὕτω δεῖ ἐρμηνεῦσαι τὰς γραφάς, ἃς πρὸς λαοὺς ἐξαπέστειλα, ἵνα δῶς τὴν ὠφέλειαν ψυχαῖς, θεῖε Χρυσόστομε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὸν πανεύφημον Πρόκλον Βασιλίδος τῶν πόλεων, θεῖον καὶ σεπτὸν Πατριάρχην, μαθητὴν Χρυσορρήμονος, ὑμνήσωμεν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τελοῦντες μνήμην πάμφωτον αὐτοῦ, οἱ θεόφρονες βοῶντες· σπεῦσον ἡμᾶς, καὶ ἐξελοῦ αἰρέσεων· δόξα τῷ σέ ἰσχύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ ἀγιάσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ πᾶσι τὰ πρόσφορα.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χαρὰν προμνηστεύεται, σήμερον Ἄννα ἡμῖν, τῆς λύπης ἀντίθειον, καρπὸν βλαστήσασα, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον· ἦν περ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα, σήμερον γηθομένη, τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνήν

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

*Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τοῦ
λίθου σφραγισθέντος*

Ἡμᾶς εἰς ὑμνωδίαν νῦν συγκαλεῖ ὁ Πρόκλος, ὅπως τὸ μνημόσυνον τούτου, τιμήσωμεν ἄξιως, ὑπήρξε γὰρ οὗτος μαθητῆς, τοῦ θείου Χρυσορρήμονος Πατρός, παρ' οὗ ἔμαθε τὰ δόγματα ἀληθῶς, αἰσχύνας τοὺς πολεμίους· ὅθεν αὐτῷ βοήσωμεν πιστῶς· ἔσο ἡμῶν πρέσβυς ἔνθερμος, καὶ ἐν ἡμέρα δίκης φοβερᾷ, πάντων μνημόνευσον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Αἰνέσατε παρθένοι, καὶ Μητέρες ὑμνήσατε, λαοὶ δοξολογεῖτε, ἱερεῖς εὐλογήσατε, τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· σαρκὶ γὰρ νηπιάζουσα Ναῶ, τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη, ὡσπερ ναὸς Κυρίου ἀγιώτατος. Διὸ ἑορτὴν πνευματικὴν, τελοῦντες ἀνακράζωμεν· Χαῖρε Παρθένε δόξα, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

*Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ
προκατάλαβε*

Τὸν Πρόκλον ὑμνήσωμεν Χριστοῦ ποιμένα λαμπρόν, ἐν θείοις μελίσμασι ὡς Πατριάρχην σεπτὸν, αὐτοῦ μνήμην ἄγοντες. Οὗτος γὰρ Νεστορίου, τὰς αἰρέσεις καθεῖλε, καὶ ἤσχυνε πλεκτάνας, τοῦ σατᾶν τῶν ὀργάνων, φωτίσας τῶν εἰδωλολατρῶν, σκότος βαθύτατος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Δαυὶδ προοδοποιήσον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ χαίρων ὑπόδεξαι τὴν Βασιλίδα ἡμῶν, καὶ ταύτη ἐκβόησον. Εἴσελθε ἡ Κυρία, εἰς ναὸν Βασιλέως, εἴσελθε, ἧς ἡ δόξα, κεκρυμμένως νοεῖται, ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάσειν, πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα, οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ Ἁγίου.
Ποῖημα Θεοφάνους

ᾠδὴ α'. Ἦχος α' Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά

Πράξει τε καὶ λόγῳ ἀληθεῖ, τῶν νοερῶν Ἀρχαγγέλων γενόμενος, σύμμορφος θεόληπτε, καὶ σὺν αὐτοῖς, τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τῆς σεπτῆς Τριάδος, Πρόκλε δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἰχνεσιν ἐπόμενος σοφέ, τοῦ Χρυσορρήμονος Πάτερ αοίδιμε, τούτου τὸ σεβάσμιον, ἱερωσύνης θεῖον ἔνδυμα, κλῆρον ὡς πατρῶον, ἀπειλήφας ἀξιάγαστε.

Πάλαι τὸν Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ Ἡσαίου βοῶντος ἐν πνεύματι, ἤξειν ὁ Νεστόριος, φρενοβλαβῶς, διαβάλλων τὴν σάρκωσιν, ὑπὸ σοῦ Τρισμάκαρ, συνοδικῶς καταβέβληται.

Θεοτοκίου.

Λόγοις θεοπνεύστοις τὴν φρικτὴν, ἐκ τῆς Παρθένου ἐτρέψωσας σάρκωσιν, Πρόκλε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ

Θεοτόκον ταύτην ἐκήρυξας, δόγμασι πανσόφοις, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενος.

Ῥδὴ γ', Ὁ μόνος εἰδῶς.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς θεοπτικῶς, Παμμάκαρ προσλαβόμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς ἐχρημάτισας· διὸ καὶ φῶς σοι θεῖον ἀνέτειλε, νοητῶς ὡς γέγραπται· ᾧ καταλαμπόμενος, τοὺς ὑμνοῦντας φωτίζεις τὴν μνήμην σου.

Σαλπίσας δογμάτων τῇ βροντῇ, ὡς τεῖχη καταβέβληκας, Ἰερικούντια τῶν αἱρέσεων, τὰ θράση πάντα καὶ τὰ στρατεύματα, καὶ νικήσας τρόπαια, ἀνεστήσω σάρκωσιν τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου κηρύξας τρανῶς.

Πηγὴ τῆς σοφίας προσβαλὼν, τὸ στόμα σου θεόληπτε, καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος ἀρυσάμενος, σοφίας Πρόκλε τὰ θεῖα νάματα, θολεροῦς κατέκλυσας, ποταμοὺς πανόλβιε, Νεστορίου τὰ ἄθεσμα δόγματα.

Θεοτοκίου.

Ὁ ἄνω Πατρὶ μονογενῆς, ἀφράστως συννοούμενος, μονογενῆς ἐκ σοῦ κάτω ἄχραντε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ νοῦν γεγέννηται, καὶ θεοὶ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ παναμώμητε, Θεοτόκε Παρθένε ἀνύμφευτε.

*Κάθισμα. Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη
Ἰωσήφ*

Θεῖον Πρόκλον ἐν ῥδαῖς, ἀνευφημήσωμεν πιστοί,
τὸν Χρυσοστόμου μαθητὴν, Βασιλευούσης προεστὸν,
κράζοντες· χαίροις τούτῳ πιστῶς ὃ Πατριάρχα,
ἄνθρωπε Κυρίου καὶ εὐσεβῶν ὁδηγέ, πολύφωτε
λυχνία πίστεως πρόμαχε, τῶν ἀδικουμένων στήριγμα
Διδάσκαλε καὶ φωστήρ Ἐκκλησίας· διὸ μὴ παύση, τῶν
σοῦ τιμώντων μνήμην Χριστὸν καθικετεύων.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁμοίου.

Ὁ ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ πολυτίμητος παστάς, ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, μετὰ λαμπάδων φαινῶν, ἐν εὐφροσύνῃ
προέρχεται τοῦ εἰσαχθῆναι, καὶ χαίρει ἐπ' αὐτῇ, ὁ
Ζαχαρίας ὄρων, τὴν δήλωσιν τρανῶς, τῶν ἱερῶν
προφητῶν, ἀπαρχομένην ἤδη περαιοῦσθαι, καὶ
γηθοσύνως βοᾷ πρὸς αὐτήν. Χαρὰν μηνύει, ἡ πρόοδος
σου, Κόρη παρθενομητορ.

Ἦδὴ δ', Προεόρτιος. Ὅρος σὲ τῇ χάριτι.

Χρυσίον καθάπερ, ἐν πυρὶ Ἰερώτατε, τῆς ἐγκρατείας
σου σοφέ, σῶμα καθάρας τὸ σεπτόν, ὠραῖον
ἀπέδειξας, τῷ Ποιητῇ· ἱερωσύνης ἐντεῦθεν σοι,
καταστολὴ αἰωνίως κεχάρισται.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος, καὶ δογμάτων ἡ εὐῆχος, τῶν
διδασκάλων σου βροντή, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ,

σοφῶς καταθέλγουσα, αἰρετικῶν ἀποσοβεῖ τὴν
θρασύτητα, ἱεροφάντορ Πρόκλε πανασίδιμε.

Γνώσεως τῆς θείας, ἐν μυήσει γενόμενος, ὡς
ἱεράρχης ἱερός, ἀγαθοδότως ἐφεξῆς, τοῖς πᾶσι
μετέδωκας, τοῦ φωτισμοῦ, καὶ τῆς ἐνθέου
λαμπρότητος, εἰς σωτηρίαν ψυχῶν Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίου.

Ἄνθρακα τὸν θεῖον, ἐν νηδύϊ Πανάμωμε,
εἰσοδεξαμένη ὑπὲρ νοῦν, οὐ κατεφλέχθης ἀληθῶς· ἡ
βάτος γὰρ πόρρωθεν, συμβολικῶς, τὴν σὴν λοχείαν
εἰκόνιζεν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ῥδὴ ε', Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμπει.

Φωτοφόρος ὡς λυχνία, παμμάκαρ γενόμενος, τῆς
ἀγίας Ἐκκλησίας, ἐφάνης ὑπέρμαχος, καὶ Θεοῦ
ἐτράνωσας, τὴν ἐκ Παρθένου Παναγίας, γέννησιν
ἄτρεπτον Ἐνδοξε.

Τὴν σάρκωσιν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Παρθένου τὴν ἔνδοξον,
τῶν δογμάτων ἐν σφενδόνῃ, ἐνθεις ὡς ἀλλόφυλον,
Γολιάθ κατέβαλες, τοῦ Νεστορίου τὴν θρασεῖαν,
γνώμην ὡς πάλαι ὁ θεῖος Δαυΐδ.

Τῶν τοῦ Παύλου διδαγμάτων, ὑπάρχων ἀνάπλεως,
καὶ τὴν τούτου κατιδών, ὀπτασίαν Πανάριστε,
Ἐλισαῖος δεύτερος, ἐναπεφάνθης χρῖσμα θεῖον,
ἱερωσύνης χρισθεῖς μυστικῶς.

Θεοτοκίου.

Οὐ σύγχυσιν, οὐ φυρμὸν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο, τῆς Παρθένου ὁ Θεός, ἐν σαρκὶ προερχομενος. Ἄλλ' ὃ ἦν μεμένηκε, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἀτρέπτως, ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

Ῥδὴ ς', Ἐκόκλωσεν ἡμᾶς.

Μεγάλης ἐπιβὰς καθέδρας, Ὅσιε, μεγίστοις κατορθώμασι, κατεκόσμησας αὐτὴν θεοπρεπῶς· ὅθεν συνελθόντες εὐφημοῦμέν σε, Ἀρχιερεῦ μεγαλοφώνως Πρόκλε ἀοίδιμε.

Ὡς ἄλλην κιβωτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τὸ σῶμα τοῦ παμμάκαρος, Χρυσοστόμου ἐναπέδωκας ταῖς σαῖς, Πρόκλε παραινέσεις καὶ εὐφρανας, τῶν εὐσεβῶν, χοροστασίας τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Κυκλώσαντας ὡς θήρας ἐξεδίωξας, αἰρέσεων τῆς ποιμένης Χριστοῦ, τοὺς προμάχους ἐν τῇ ράβδῳ νοητῶς, τῶν σῶν διδαχῶν Πρόκλε μακάριε, πρὸς δὲ νομὴν, ὀρθοδοξίας τὴν ποιμνὴν ἴθυνας.

Θεοτοκίου.

Ὡράθης Χερουβὶμ θεοχαρίτωτε, Παρθένε ὑπερέχουσα· τὸν ἐπ' ὠμῶν γὰρ ὀχοούμενον αὐτῶν, Ἄκραντε ἀγκάλαις σου ἐβάστασας· ὅθεν αἰεὶ, σὲ Θεοτόκε πάντες δοξάζομεν.

*Κουτάκιον. Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης
σήμερον.*

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῶς σε
ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα φαινόν, φωταγωγοῦντα τοὺς
ψάλλοντας, Πρόκλε τὸ κλέος, Πατέρων ἀοίδιμε.

Κουτάκιον Προεόρτιον. Ὅμοιον

Εὐφροσύνης σήμερον, ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη
ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμεν ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου
κραυγάζουσα· Αὕτη ὑπάρχει, σκηνη ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος

Ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητής, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης,
ἀρρήτῳ εὐσπλαγχνία καμπτόμενος, καὶ μόνη
φιλανθρωπία τῇ αὐτοῦ, ὃν περ ταῖς οἰκείαις
κατεσκεύασε χερσίν, ἰδὼν πεσόντα ὤκτειρε, καὶ
ἀναστῆναι τοῦτον εὐδόκησε, πλάσει θειοτέρα, καὶ
κενώσει τῇ ἰδία, ὡς ἀγαθὸς φύσει καὶ ἐλεήμων. Διὸ τὴν
Μαριὰμ μεσίτιν λαμβάνει, ὡς παρθένον καὶ ἀγνήν, τοῦ
μυστηρίου, ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν φορέσαι ὡς
ἠβουλήθη· Αὕτη ὑπάρχει, σκηνη ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πρόκλου,
ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως

*Ἔχει σε, Πρόκλε, ἢ οὐράνιος νόσσα,
καίροντα ἔνδον καὶ σὲ σὺν Χρυσοστόμῳ*

*Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.*

Ὠδὴ ζ', Σὲ νοητήν, Θεοτόκε

*Σῶμα καὶ νοῦν, καὶ ψυχὴν ἐκάθηρας, τῇ ἀφαιρέσει
τῶν παθῶν, Ἰεράρχα Πρόκλε σοφέ· ὄθεν ἐδογματίσας,
σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα
Θεόν, δίχα τροπῆς διὰ τὸ σῶσαι, ἡμᾶς ἀναδεξάμενον.*

*Πῦρ νοητόν, ταῖς φρεσὶν ἀνάψας σου, τὴν
φρυγανώδη καὶ σαθράν, Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς,
αἴρεσιν κατέφλεξας· ὄθεν σοῦ δεόμεθα, τὰς
φρυγανώδεις ἡμῶν ἡδονάς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις,
συμφλέξας ἀποκάθαρν.*

*Σὺ πρὸς Χριστόν, κεκτημένος Ἄγιε, τὴν παρρησίαν
τοὺς ἐν γῆ, εὐφημοῦντας μελωδικῶς, μνήμην σου τὴν
ἔνδοξον, πάσης περιστάσεως, ἐκλυτρωθῆναι ἰκέτευε,
τόν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεὸν Πρόκλε θεσπέσιε.*

Θεοτοκίου

*Φέρεις Θεόν, σάρκα περικείμενον, ἐν ταῖς ἀγκάλαις
σου Ἀγνή, ὥσπερ θρόνος Χερουβικός, φέροντα τῷ
ρήματι, πάντα τῆς δυνάμεως, ᾧ μελωδοῦμεν καὶ
λέγομεν· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ
ὑπερένδοξος.*

Ἦδη ἡ', Προεόρτιος. Ἐν καμίνῳ παῖδες, Ἰσραήλ.

Ὡς κωνεία τῆ φωτολαμπεῖ, Πανένδοξε ἀγνεΐα, τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκός, ἀποκαθάρας ὡς χρυσός, τοῖς πάσιν ἐξήστραψας ἀναμέλπων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὀργάνῳ Μάκαρ τῆς σεπτῆς, σοῦ γλώττης θελγομένη, τῷ φθόγγῳ ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ γῆς, σωτήριον κάθοδον ἀναμέλπει, πᾶσι φωνοῦσα τρανῶς καὶ ἐκβοῶσα· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύρα θεία ὄφθης ἀληθῶς, τὸν φθόγγον ἐνηχοῦσα, τοῖς πίσει προσδεχομένοις, τοῦ Θεοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς, σωτήριον σάρκωσιν, θεΐε Πρόκλε, Πάτερ Παμμάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Νεστορίου, δυσσεβῆ ματαίαν, φωνὴν ἀποσοβοῦσα.

Θεοτοκίου

Συντηρήσας σήμαντρα τῆς σῆς, Παρθένε παρθενίας, ἀλώβητα ὁ Δεσπότης, προελήλυθε Χριστός, ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν εἰς τὸ σῶσαι, τοὺς βοῶντας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ θ', Τύπου τῆς ἀγνῆς.

Τύπους καὶ σκιὰς παρέδραμες, καὶ τὴν ἀλήθειαν Χριστὸν κατενόησας, ἀναγεννηθεῖς, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος, Ἱερεὺς τε χρισθεὶς ἱερώτατος· ὅθεν καὶ Θεοτόκον, τὴν τοῦτον τέξασαν ἐκήρυξας.

Τρόπους ἱεροὺς καὶ δόγματα, τοῦ Χρυσοστόμου μάκαρ ἐνστερνισάμενος, ζῆλον τε αὐτοῦ, τὸν ἱερὸν τὸν τῆς πίστεως, ἐξηρεύξω δογμάτων σου πέλαγος, αἰρέσεως χειμάρρους, ἀποξηραίνοντας ἐν χάριτι.

Στῆσον ἱεραῖς πρεσβείαις σου, τὸ καθ' ἡμῶν κλυδώνιον ἐγειρόμενον, καὶ ἀπέλασον, τὸν πειρασμὸν καὶ σκοτόμαιναν, καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὴν κάκωσιν, ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίου

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας, ὑπερφυῶς Μητροπάρθενε, τὸν τὰ σύμπαντα θεῖω βουλήματι, σοφῶς διακρατοῦντα, καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ὡς ἀρετῶν ὁμότροπος, τοῦ σοφοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ ἐκείνου γέγονας, θρόνου ἔνδοξε Πρόκλε, διάδοχος θεοκήρυξ· καθελὼν Νεστορίου, τοῦ δυσσεβοῦς τὴν

αἴρεσιν, Θεοτόκον κυρίως καὶ ἀληθῶς, τὴν Ἄγνην ἐκήρυξας καὶ Παρθένον, μεθ' ἧς ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Θεοῦ σοφίας τέμενος, καὶ ὑπέρτερον θρόνον, τῶν Χερουβὶμ ὑπάρχουσας, τὴν ἄγνην Θεοτόκον, εὐτρέπισον Ζαχαρία, τοῦ ναοῦ τὰς εἰσόδους, τὰ τῶν Ἁγίων Ἄγια, ὑποδέξασθαι ταύτην, καὶ σὺν ἡμῖν, ἄδε προεόρτιον τῇ Παρθένω, ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος, σαρκωθεὶς κόσμον σῶζει.

Αἶνοι. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖου ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν φωναῖς ἀλαλάζωμεν, καὶ ἀσμάτων ἄνθεσιν στεφανώσωμεν, Βασιλευούσης τὸν πρόεδρον, Χριστοῦ τὸν σεβάσιμον, Πατριάρχην καὶ λαοῦ, φωτιστὴν πρὸς ὃν εἶπωμεν· κῆρυξ ἔνθε, τοὺς πιστῶς σὲ τιμῶντας ῥῦσαι τάχει, ὡς ἀντιλήπτωρ πανάριστος.

Μελωδήμασιν ἄδομεν, ἑορτὴν πανσεβάσιμον, τῆς ἐνδόξου μνήμης τοῦ θεορρήμονος, Εὐαγγελίου τε κήρυκος, πιστῶς μεγαλύνοντες, Χρυσοστόμου μαθητὴν, καὶ τὸν μύστην τῆς χάριτος, τὸν συντρίψαντα, Νεστορίου τὰς πλάνας θείοις λόγοις, καὶ διδάξαντα τὸν ὕμνον, ὡς τὸ παιδίον ἀκήκοε.

Ψαλμικῶς εὐφημήσωμεν, τὸν ἰδόντα Ἀπόστολον, τὸν οὐρανοβάμονα θεοκῆρυκα, εἰς οὓς Πατρὸς

ἐρμηνεύοντα, γραφὰς πρὸς ὠφέλειαν, ψυχικὴν τῶν εὐσεβῶν, καὶ οὗ σκῆνος μετήνεγκε, παρακλήσεσιν, ἐκ Κομάνων ἐν Κωνσταντινουπόλει, τιμὴν δοῦναι ἐπαξίως, τῷ διδασκάλῳ τῆς πίστεως.

Χαῖρε Πάτερ θεόσοφε, Πατριάρχα πανεύφημε, πάσης οἰκουμένης σεμνὸν ἀγλάϊσμα, Πρόκλε Πατὴρ ἱερώτατε, δοχεῖον τῆς χάριτος, Ἐκκλησίας ὀδηγέ, καθαιρέτα αἱρέσεων, θεῖον καύχημα, τῶν πιστῶν καὶ ἐντρύφημα Ὁσίων, ὁ σημείοις καταπλήξας, τῶν εὐσεβῶν τὰ συστήματα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἐπέλαμψεν ἡμῖν, ὡς ἀκτὶς νοητοῦ Ἡλίου, ἡ πανέορτος μνήμη, τοῦ ἐνδόξου Πατριάρχου, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ λαμπρύνουσι. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, καταστέψωμεν τοῦτον, τοῖς ἄνθεσιν ἐγκωμίων, καὶ χαρμονικῶς βοήσωμεν· χαίροις, τοῦ Χρυσοστόμου μαθητὰ, παρ' οὗ ἠρδεύθης θείοις νάμασιν, Ἀποστολοφανίας ἀξιωθεὶς, καὶ διάδοχος ἄξιος τούτου ἐγένου· χαίροις, ὁ Νεστορίου καθελὼν φρυάγματα, καὶ αἰρετικῶν τὰς πλάνας, ὁ καταπλήξας τοὺς πιστοὺς, παραδόξοις θαύμασι· χαίροις, κῆρυξ τῆς πίστεως, Ὁμολογητὰ τῆς ἀληθείας, ὁ τοῦ σοῦ διδασκάλου μετήνεγκας τὸ σκῆνωμα καὶ ἀποδοὺς τὴν πρέπουσαν τιμὴν. Ἄλλ' ὦ Πρόκλε παμμακάριστε, αἴτησαι παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς παρρησίαν

κεκτημένος μεγάλην, δοῦναι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε,
ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας

Ἀγαλλιάσθω σήμερον, ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ
νεφέλαι εὐφροσύνην ῥανάτωσαν, ἐπὶ τὰ λίαν
παράδοξα, μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Ἴδου γὰρ ἡ πύλη,
ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέπουσα, ἀποκυηθεῖσα ἐκ στείρας
ἀκάρπου, ἐξ ἐπαγγελίας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς
κατοίκησιν, σήμερον ἐν τῷ Ναῷ, ὡς ἄμωμος
προσφορὰ προσάγεται· Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυῖδ κρούων
τὴν κινύραν· Ἀπενεχθήσονται φησὶ τῷ Βασιλεῖ
παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς
ἀπενεχθήσονται, ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ, ἔνδον τοῦ
ἰλαστηρίου αὐτοῦ, ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν, τοῦ
πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως γεννηθέντος, εἰς
σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τοῦ Κυρίου Ἀρχιερεὺς, μύστης τῶν
ἀρρήτων, γηγενῶν ὁ σαγηνευτῆς, πλεῖστα ὁ τελέσας,
ἐξαισία σημεῖα, ἵνα λαοὺς φωτίσης, Πρόκλε μακάριε.

Δὸς αἰεὶ πρεσβείαν ὑπὲρ ἡμῶν, Πρόκλε Θεῷ Λόγῳ,
ἐκρυσθῆναι τῆς ζοφεράς, τοῦ πυρὸς γεέννης, τῶν σὲ
πιστῶς τιμώντων, ὡς ἔχων παρρησίαν, Αὐτῷ
πανένδοξε.

